

[Margrete Auken]

står jo i de gamle love, at det er vandløbenes vigtigste og eneste funktion at være aftagere af dræn- og spildevand. Det er de blevet rettet ind efter, og nu er det altså gået rivegalt mange steder.

Det lovforslag, vi behandler i dag – eller de to lovforslag, men det ene er jo et konsekvenslovforslag, som selvfølgelig skal vedtages, hvis vi vedtager det andet – er et prisværdigt forsøg på at rette op på nogle af skaderne og afbøde nogle af dem, der kommer. Vi ville være nogle slemme skarn, om vi ikke påskønnede det, selv om der selvfølgelig kan være mange ting, man kan få fornøjelse af at bore i, sikkert også ting, der bør ændres.

Jeg synes f. eks., at det er interessant at følge udviklingen omkring de forskellige næv. Hvad sker der med dem? Er det en rigtig eller er det en socialdemokratisk idé, at de skal nedlægges, og at alt skal lægges ind under Kommunernes almægtige Landsforening?

Vi vil i det store og hele give tilslutning til lovforslaget, men jeg synes, vi skal sige her, at det ikke for alvor løser problemerne. Det åbner mulighed for, at man kan begynde at insistere på miljøkrav. Det kunne man så at sige ikke før. Men jeg må indrømme, at jeg synes, det ser lidt sølle ud med mulighederne for at føre de krav igennem. Det er meget forsigtige formuleringer, nogle steder oven i købet på randen af logikken.

Der står i § 37, at man kan restaurere, hvis vandløb ikke lever op til de krav, der er stillet i recipientkvalitetsplanen, men der står ikke, at man skal, og så kan jeg godt se, hvordan det kommer til at spænde af de gange, hvor der for alvor skal forhandles: vi vil komme til at opleve nogle fantastiske sammenstød mellem de interesser, som så smukt er afvejet i dette lovforslag. Det er klart, at de, der hidtil har brugt vandløbene til recipienter, vil komme og sige, at det er dem, der har ret, og så er der jo altså disse miljøflippere og grønsagsspisere, og jeg ved ikke hvad, med deres flippede ideer om, at nu skal der også være liv og fisk i og natur omkring de her vandløb, der vil komme og sige, at det er dem, der har ret. Det skal kun være, når vi har råd og det alligevel kan lade sig gøre og det ikke kommer til at skade for meget. Jeg forudser lange slagsmål omkring gennemførelsen af denne lov.

81 Ft

En anden ting er, at lovforslaget jo slet ikke rører ved det voksende problem med den organiske forurening, der i meget høj grad stammer fra dræning og afvanding ved landbruget, lige så meget som den stammer fra byspildevandet. Jeg vil ikke stå her og bebrejde landbruget noget, det er de vilkår, de arbejder under, men vi bliver nødt til at tage fat på det. Sidste sommer var indholdet af nitrater i Limfjorden – det var en meget våd sommer – dobbelt så højt som tidligere. Det kan ikke forklares på anden måde end ved afvanding eller afløb fra landbruget. Det afstedkommer disse katastrofer, vi nu står over for, med bundvendinger, som frigør fosfor, og der bliver en uendelig række af forfærdelige konsekvenser, når det ligger dødt. Hvis ikke vi får en lovgivning, som kan sikre disse ting, og som i første omgang såmænd bare interesserer sig for det, ender vi i en suppedas. Spørgsmålet er, om man kan redde Skive Fjord. Kan der gøres noget ved den? Kan den blive til et levende sted igen? Kan man gøre noget ved Lovns Bredning? Det er spørgsmålet, om det ikke er definitivt sket. Og nu begynder de oven i købet at snakke om Kattegat i denne her sammenhæng. Jeg mener, at vi under lovforslagets behandling bør stille spørgsmål også om denne form for forurening.

Jeg mener, at det ikke kan være i landbrugets interesse ikke at være med til at undersøge disse ting. Det er ikke rigtigt, at de danske landmænd over en bank er ligeglade med naturen, sådan som deres organisationer ofte påstår. Selvfølgelig er de lige så interesserede som vi i, at vandløb er levende steder – de af dem, der stadig væk er liv i.

Man kan jo så sige til alle teknokraterne i administrationen, og hvor de sidder, at hvis man oversætter ordet »recipient«, når man er ude omkring, så sker der altså noget, så begynder folk at snakke med, og de accepterer ikke, at man definerer søer, vandløb og damme som »modtagere af spild«.

Thorndahl (FP):

Ministeren slutter sin fremsættelse med at udtrykke ønske om folketingets hurtige og velvillige behandling af dette meget væsentlige og gennemgribende forslag til ændring af hele vandløbsloven. Det er ordet »hurtige«, jeg især har hæftet mig ved. I lovforslagets §